

עפ"ג 68600/12/19 - מדינת-ישראל נגד דאהוד בן נאדר מחאמיד

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

19 מרץ 2020

עפ"ג 68600-12-19 מדינת ישראל נ' מחאמיד(אסיר)

בפני כבוד השופטים:

י. גריל, שופט עמית [אב"ד]

ע. ורבנר, שופט

א. אלון, שופט

המערער:

מדינת-ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז חיפה (פלילי)

ע"י ב"כ עו"ד שרון איל

- נגד -

המשיב:

דאהוד בן נאדר מחאמיד (במאסר)

ע"י ב"כ עו"ד עאדל בוראת

הודעת ערעור מיום 29.12.19 על גזר-דינו של בית משפט השלום בחדרה (כב' השופטת רקפת סגל מוהר) ב-ת"פ 52535-02-19 מתאריך 18.11.19.

פסק דין

א. הערעור שבפנינו הוא על גזר-דינו של בית-משפט השלום בחדרה (כב' השופטת רקפת סגל-מוהר), מיום 18/11/19, ב-ת"פ 52535-02-19, לפיו נדון המשיב, יליד 1996 ל-10 חודשי מאסר בפועל (בניכוי תקופת מעצרו) מאסר מותנה בן 7 חודשים, שלא יעבור במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן הכלא, עבירה של החזקת או נשיאת נשק, מאסר מותנה בן ארבעה חודשים, שלא יעבור במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן הכלא עבירה של החזקת אביזרים ותחמושת, וקנס בסך של 4,000 ₪ או 45 ימי מאסר תחתיו, כל זאת לאחר שהמשיב הורשע על-פי הודאתו בעבירות של: החזקת נשק, חלק של נשק ותחמושת, שלא כדין, לפי סעיפים 144(א) ו-144(א) סיפא של חוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

ב. ביום 21/2/19 הגישה המדינה כנגד המשיב כתב אישום, אשר תוקן ביום 13/11/19, ובו נטען, כי בתאריך 5/2/19, בעסק לפירוק/סחר בחלקי חילוף לרכבים אשר בניהולו, בעיר אום-אל פחם, תחת מכסה מנוע של רכב שברולט, בתוך שק לבן המכיל שק לבן נוסף, החזיק המשיב נשק מסוג רובה סער קלצ'ניקוב, ובאותן נסיבות החזיק המשיב בשק הלבן הנוסף שתי שקיות, האחת שחורה שהכילה אביזר נשק מסוג מחסנית שחורה ובה תחמושת מסוג 7.62 מ"מ, ושקית לבנה אשר הכילה אביזרי נשק מסוג 2 מחסניות בצבע שחור, המכילות תחמושת מסוג 7.62 מ"מ, ובסך הכול מדובר ב- 65 כדורי תחמושת מסוג 7.62 מ"מ.

נוכח האמור, ייחסה המדינה למשיב בכתב-האישום המתוקן עבירה של החזקת נשק שלא כדין, לפי סעיף 144(א) של חוק העונשין, והחזקת חלק של נשק או תחמושת, עבירה לפי סעיף 144(א) סיפא של חוק העונשין.

ג. בישיבת בית-משפט קמא, ביקש הסנגור לחזור בו מכפירתו ולהודות בכתב-האישום המתוקן, ובהתאם לכך, אכן הודה המשיב בעובדות כתב-האישום המתוקן והורשע בהתאם.

בטיעונים לעונש בפני בית-משפט קמא, ציינה באת כוח המדינה את הערך החברתי המוגן בהתאם לעבירות הנשק, תוך שהדגישה כי מדובר בהגנה על חיי-אדם, גופו ובטחונו, לרבות ביטחונו של הציבור כולו, וכן הפנתה לפסיקה ממנה עולה, שהחומרה שבעבירות הנשק אינה מסתכמת רק בנזק שאירע בפועל אלא בפוטנציאל של הנזק הנובע מאותן עבירות, לרבות החשש מפני פגיעה בחפים מפשע עד כדי קיפוח חיי-אדם, ופגיעה בביטחון הציבור והסדר הציבורי ולכן אין לגלות סלחנות כלפי העבירה של החזקת נשק שלא כדין.

באת-כוח המדינה עתרה בפני בית-משפט קמא להעמיד את מתחם הענישה על תקופה שנעה בין 24 חודשי מאסר בפועל לבין 4 שנות מאסר בפועל, וכן הפנתה לפסיקה רלבנטית.

באת-כוח המדינה גם הדגישה, שהמשיב החזיק את הנשק במקום מוסתר ותחת מכסה מנוע של רכב הנמצא בבית העסק אשר בניהולו, ולצד הנשק החזיק ב-3 מחסניות המכילות תחמושת, ומכאן שברור כי כוונתו הייתה לעשות שימוש בנשק וכן טענה, שבחודשים האחרונים יש מקרים רבים באזור אום-אל פחם שבהם בוצעו עבירות נשק ומכאן הצורך ליתן משקל נכבד לאינטרס הציבורי.

עוד ציינה באת-כוח המדינה, כי המשיב, הוא אמנם צעיר ללא עבר פלילי, אך הוא לא ביקש כי יוזמן תסקיר של שירות המבחן, ואין מקום לחריגה ממתחם הענישה שבעבירות אלה, אלא אך ורק לצורכי שיקום כשמוכח שהנאשם השתלב בהליך שיקומי.

ד. לעומת זאת טען הסנגור, שאין למצות את הדין עם המשיב וראוי להסתפק בתקופת מעצרו. הסנגור הדגיש, כי המשיב כבן 23, ללא עבר פלילי, שהיה במעצר תקופה ממושכת, הודה בהזדמנות הראשונה, וחסך העדה של לא מעט עדי תביעה, כשהודאתו מגלמת בתוכה חרטה ונטילת אחריות.

בקביעת העונש ביקש הסנגור, שיילקחו בחשבון גילו הצעיר של המשיב, והעדר עבר פלילי, וכמו כן הפנה הסנגור לפסיקה רלבנטית שיש בה כדי לתמוך בטיעוניו ובעמדתו.

המשיב עצמו, פנה לבית משפט וציין כי הוא מודה בעבירה, מביע את צערו ומבקש סליחה.

ה. בגזר הדין עמד בית-משפט קמא על הערך החברתי העומד בבסיס עבירות הנשק: הצורך להגנה על שלום הציבור וביטחונו, בהוסיפו, שאדם המחזיק ברשותו נשק ללא היתר כדין נוטל על עצמו, בין שאר הדברים סיכון שהנשק יתגלגל לידיים עברייניות או עוינות ויסכן את שלום הציבור סיכון של ממש.

בית-משפט קמא הפנה למדיניות הענישה הנוהגת וציין, שקשת העונשים המוטלים על מי שהורשעו בעבירות נשק שבוצעו בנסיבות דומות לאלה שבתיק זה היא רחבה ונעה בין מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, במקרים שבהם היה גם הליך שיקום, לבין 24 חודשי מאסר בפועל במקרים החמורים יותר. לעניין זה, התייחס בית-משפט קמא לפסיקה שאותה פירט בגזר-דינו, זאת בנוסף לגזרי-הדין שאליהם הפנו באי-כוח הצדדים בטיעוניהם.

בעניינו, עמד בית-משפט קמא על גילו הצעיר של המשיב (יליד 1996), העדר הרשעות קודמות, נטילת אחריות מלאה על מעשיו והבעת צער. לצד אלה, הביא בית-משפט קמא בחשבון, כי מדובר בהחזקת נשק מסוג רובה סער קלצ'ניקוב, לרבות 3 מחסניות ו- 65 כדורים אשר הוסתרו על ידי המשיב.

על-יסוד כל אלה, גזר בית-משפט קמא על המשיב את העונשים שאותם פירטנו בפתח דברינו.

ו. המדינה ממאנת להשלים עם גזר-דינו של בית-משפט קמא וערעורה מונח בפנינו.

לטענת המדינה, חומרת העבירות ונסיבות הביצוע אינן עולות בקנה אחד עם הענישה אותה הטיל בית-משפט קמא על המשיב. הענישה, כך לטעמה של המדינה, סוטה לקולא מן העונש הראוי ומצדיקה את התערבות ערכאת הערעור.

המדינה הדגישה בערעור, שעבירות הנשק כרוכות מעצם מהותן בחומרה יתרה, מחמת הסיכון הרב הטמון בשימוש בנשק, עקב פגיעה בגוף ובנפש והחשש לשימוש זדוני שייעשה בנשק כדי לפגוע באחרים, לרבות חשש מפני תאונות העלולות להיגרם בידי המחזיק בנשק או בידי אחר, לרבות קטינים, וכן הסיכון שהנשק הבלתי-חוקי יתגלגל לידיים עברייניות או לידי מבקשי רעתה של המדינה.

המדינה מפנה בערעורה להנחייתו של פרקליט המדינה מאוגוסט 2016 ומציינת, שמתחם המוצא בעבירה של החזקת רובה הינו, בין שנתיים ל- 4 שנות מאסר והמתחם לגבי החזקת כלי תחמושת הינו שישה חודשי עבודות שירות עד שישה חודשי מאסר בפועל וכאשר מדובר בכמות גדולה של תחמושת, יהא מקום לחרוג לחומרא ממתחם זה.

לטענת המדינה, שגה בית-משפט קמא בקבעו שמתחם הענישה ההולם בעניינו של המשיב, הינו בין מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר בפועל, הואיל ונוכח הנסיבות שבתיק זה (החזקת נשק ארוך מסוג קלצ'ניקוב ביחד עם מחסניות ותחמושת), ברור שהכוונה הייתה להשתמש בנשק למטרה התקפית, ועובדה היא שהמשיב השקיע מאמצים רבים להסתיר את הנשק מתחת למכסה מנוע של רכב בעסק שבו הוא עובד, כשהנשק והתחמושת הינם בתוך מספר שקים.

לא זו בלבד, לטעמה של המדינה, שגה בית-משפט קמא גם בכך, שהטיל על המשיב את הענישה בסף התחתון של המתחם, הגם שלא התבקש תסקיר, אין כל אופק שיקומי, והמשיב אף לא נתן הסבר לבית-משפט קמא מדוע החזיק את הנשק בכלל, ומדוע החזיק לצדו מחסניות ותחמושת ומכאן המסוכנות הרבה הנשקפת, הואיל ונראה שהכוונה הייתה לעשות שימוש מידי בנשק למטרות פליליות או ביטחוניות.

המדינה הפנתה בערעורה לפסקי-דין שניתנו הן בבית-המשפט העליון והן בבית-המשפט המחוזיים בעבירות של החזקת נשק, כשמפסקי דין אלה, עולה הצורך להחמיר בענישה בעבירות מסוג זה והמדינה מפנה במסגרת ערעורה, לגזרי-דין מחמירים כשבאחד מהם הוטל על נאשם, נוכח עברו הפלילי, עונש של 21 חודשי מאסר (ת"פ (שלום באר-שבע) 7544-11-16 **מדינת ישראל נ' נור אלדין אלסד**) (6.4.17)) ובתיק אחר הוטלו על הנאשם בהתחשב בגילו הצעיר והעדר עבר פלילי 18 חודשי מאסר בפועל (ת"פ (מחוזי באר-שבע) 52068-01-13 **מדינת ישראל נ' אנואר אבו סבית**) (1.5.14)).

המדינה מציינת עוד, שהיה מקום ליתן את הדעת לכך שסוגיית החזקת הנשק הלא חוקי היא בגדר "**מכת אזור ממשית**" שהוכרה בפסיקה כתופעה המצדיקה החמרה בענישה, נוכח ריבוי המקרים, ולכן העונש של 10 חודשי מאסר בלבד מקל עד מאוד ומהווה סטייה קיצונית מרף הענישה המקובל, ובית-משפט קמא שגה משלא נתן משקל לשיקולי הרתעת היחיד והרבים.

ז. בדיון שהתקיים בפנינו ביום 27.2.2020, חזרה ב"כ המערערת על כל הטענות שבערעור תוך הדגשה, שמדובר בנשק מסוג קלצ'ניקוב שנתפס, לרבות שלוש מחסניות וכמות גדולה של כדורים, כשהכל מוסתר שק בתוך שק מתחת למכסה מנוע של רכב בעסקו של המשיב (פירוק/סחר חלקי חילוף לכלי רכב), הסיכון הטמון בכך גדול ביותר, וירי מנשק כזה עלול לגרום למות אדם.

גם הסתרת הנשק מעידה על המסוכנות ולא ניתן הסבר מדוע החזיק המשיב בנשק כזה לרבות מחסניות וכדורים. מן הפסיקה עולה, כי יש להחמיר בענישה בעבירות נשק הואיל והתופעה הפכה לנפוצה ומדובר בנשק שעלול להתבצע בו שימוש קטלני, ולרבות גם לביצוע עבירות ביטחוניות ומכאן העתירה למתחם ענישה שבין שנתיים עד ארבע שנים.

ב"כ המדינה הפנתה לפסיקה רלוונטית שיש בה כדי לתמוך בעמדתה וכן הגישה בעניין זה פסקי דין נוספים. עוד הוסיפה, שגם אם קיימת פסיקה שבה נגזרו בעבירות מסוג זה 10 חודשי מאסר או אף 12 חודשי מאסר הרי

הגיעה העת, מן הסיבות שצוינו לעיל, להעלות את רף הענישה.

ח. הסניגור ביקש לדחות את הערעור בציינו, שערכאת הערעור מתערבת רק במקרים חריגים בהם נפלה טעות מהותית בגזר הדין או שהעונש שנגזר חריג במידה ניכרת ממדיניות הענישה הנוהגת.

מוסיף הסניגור, שמעיון בפסיקת בית-המשפט המחוזי ובית המשפט העליון במקרים דומים עולה, שבית משפט קמא לא חרג ממדיניות הענישה הנוהגת, ולתמיכה בעמדתו הצביע גם הסניגור על פסיקה רלוונטית שיש בה כדי לתמוך בעמדתו. בנוסף ציין הסניגור, שהמשיב הוא צעיר כבן 23, ללא עבר פלילי, ואביו חולה סרטן. המשיב היה במעצר בית מלא מיום 8.2.19 עד 24.7.19, והודה בהזדמנות הראשונה.

עוד ביקש הסניגור להביא בחשבון ששחרורו של המשיב מן המאסר עומד בפתח (30.3.20).

ט. לאחר שנתנו דעתנו לכתב האישום המתוקן, לטיעוניהם של הצדדים לעונש בפני בית-משפט קמא, לגזר-דינו של בית-משפט קמא, להודעת הערעור שהגישה המדינה, לטיעוניהם של ב"כ שני הצדדים בדיון מיום 27.2.20, ולפסיקה הרלוונטית, מסקנתנו היא שדין הערעור להידחות.

י. אין חולק על-כך שבעבירה של החזקת נשק שלא כדין טמונה סכנה מרובה, בין אם מחמת הסיכון שהנשק יגיע לידיים אשר עוונות את המדינה, ובין אם מחמת הסיכון שהנשק יגיע לידיים עברייניות שיעשו שימוש בנשק לביצוע עבירות, ובכלל זה "חיסול חשבונות", ובין אם משום שעלולות להתרחש תאונות מחמת שימוש בלתי זהיר, או שהנשק עלול לשמש "משחק" בידיהם של ילדים מבלי שתהא להם מודעות לסיכון הטמון בנשק. כל אלה יש בהם כדי להוות סיכון לציבור ולגרום לפגיעה בחפים מפשע.

י"א. ב-ע"פ 4406/19 **מדינת ישראל נ' יונס סובח ואח'** (5.11.19) שעניינו עבירות של חבלה חמורה בנסיבות חמורות לרבות עבירות נשק, נתן בית-המשפט העליון (מפי כב' השופט י. אלרון) ביטוי לצורך לנקוט מדיניות ענישה מחמירה בעבירות נשק שהפכו ל"מכת מדינה" וזאת כדי לבלום את נפיצותן של עבירות אלה, ובפסקה 17 לפסק דינו ציין:

"בהתאם לכך ולנוכח ריבוי מקרי הירי, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה כלפי ביצוע עבירות החזקת נשק שלא כדין, ועל אחת כמה וכמה שימוש בנשק חם ופציעתם של קורבנות שונים עקב כך".

י"ב. הגם שבמקרה שבפנינו הוטל על המשיב, צעיר כבן 23 ללא הרשעות קודמות, עונש מאסר לריצוי בפועל מאחורי סורג ובריאח טוענת ב"כ המדינה, שיש מקום להחמיר בעונש המאסר בפועל שעל המשיב לרצות, ועל כך נטושה המחלוקת בין הצדדים, כשכל אחד מהם הפנה אותנו לפסיקה שיש בה כדי לתמוך בעמדתו.

י"ג. אכן, מנעד הפסיקה בסוגיה זו של עבירות נשק רחב ביותר, ולצד גזרי דין המחמירים יותר קיימים גזרי דין בהם הענישה מקלה יותר, הכל לפי נסיבות העבירה ונסיבותיו של מבצע העבירה.

עצם העובדה שבגזר דינו של פלוני נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל אינה מלמדת על-כך שעונש של 10 חודשי מאסר בפועל שהוטל על אלמוני הוא בהכרח שגוי. עוד נציין, שאין די בהשוואת הענישה שהוטלה בגזר-דינו של פלוני לעומת גזר-דינו של אלמוני, אלא שהבדיקה ההשוואתית חייבת לרדת לדקויות המבחינות בין מקרה אחד לרעהו.

י"ד. כך, למשל, הפנתה ב"כ המדינה ל-ע"פ 7655/11 אלג'אבר נ' מדינת ישראל (5.4.12) (להלן: עניין "אלג'אבר") שם נגזרו על המערער 15 חודשי מאסר בפועל בגין החזקת נשק מסוג ברטה 0.22 מ"מ כשהוא טעון, ומשנדרש המערער לעצור הוא נמלט, השליך את הנשק, ורץ עד שנתפס, ולכן הורשע גם בהפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

במובחן מן המקרה שבפנינו היה באותו מקרה הסדר טיעון לפיו תטען המדינה ל-20 חודשי מאסר בפועל ואילו המערער יטען ל-10 חודשי מאסר בפועל.

בית-המשפט העליון דחה את הערעור בציינו, שהעונש שנגזר מצוי בליבת הסדר הטיעון, וגם אם ניתן להקל מעט אין בכך כדי להצדיק התערבות.

נוסיף: לא זו בלבד, אלא שבעוד שבפנינו אין למשיב הרשעות קודמות הרי לחובת המערער בעניין אלג'אבר היו 14 הרשעות קודמות במגוון עבירות. איננו סבורים שיש במקרה זה לשמש בסיס להשוואה.

ט"ו. ב-ע"פ 5646/15 תיהאוי נ' מדינת ישראל (14.2.16) (להלן: עניין "תיהאוי") הורשע המערער, ביחד עם אחר, בבית המשפט המחוזי, בעבירה של החזקת נשק בצוותא חדא וזאת משהשניים החזיקו ברכב בו שהו, אקדח טעון במחסנית, ובה 5 כדורים, כשהנשק הוטמן תחת שטיח שהיה ברכב. המערער בעניין תיהאוי נדון ל-15 חודשי מאסר בפועל.

בית-המשפט העליון עמד על-כך שעבירה מסוג זה מאיימת על שלום הציבור ובטחונו ויש בה פוטנציאל לגרימת נזק קטלני, ומה גם שנשיאת הנשק הייתה על רקע קיומו של סכסוך משפחתי.

בנוסף, ובמובחן מענייננו, הרי בעניין תיהאוי הייתה לחובת המערער (שם) הרשעה קודמת של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

ט"ז. ב-ת"פ (שלום קריות) 33138-12-18 מדינת ישראל נ' רחיל (25.6.19) (להלן: עניין "רחיל") נגזרו על הנאשם (ללא עבר פלילי) 15 חודשי מאסר בפועל בגין עבירות של החזקת נשק שלא כדין והחזקת חלק תחמושת לפי סעיף 144(א) של חוק העונשין, אלא ששם מדובר היה באירוע אחד שהתרחש ביום

3.6.18, כשהנאשם קיבל לידי רובה M-4 מוסב, וכן החזיק בקומה השנייה שבביתו נשק וצילם עצמו באמצעות מכשיר הטלפון הנייד, וחצי שנה מאוחר יותר (3.12.18) שוב נתפס בידי הנאשם נשק, לרבות 3 מחסניות ו-259 כדורים המתאימים לנשק, ובטלפון הנייד שלו נמצאו תמונות נוספות רבות של כלי נשק שונים ותכתובות הקשורות אליהן המכילות מספרים וקודים.

שירות המבחן אף ציין באותו מקרה שיש סיכון להישנות מעשים דומים בעתיד. בית-המשפט שדן באותו עניין עמד על-כך שהנסיבות של ביצוע העבירות מוסיפות נופך של חומרה לביצוען.

אין להמעיט חלילה מחומרת המקרה שבפנינו, אך דומה שאין מקום להשוואה אחת לאחת עם עניין **רחייל**.

י"ז. לצד אלה, הצביע הסינגור על פסק דין של בית-המשפט העליון מן התקופה האחרונה:

ע"פ 4978/19 **חוסאם אבו מנסור ואח' נ' מדינת ישראל** (28.1.20) (עניין "**אבו מנסור**") שבו החליט בית-המשפט העליון להפחית מתקופת המאסר בפועל שהוטלה על אבו מנסור בבית המשפט המחוזי.

באותו מקרה הורשע אבו מנסור בעבירות של **נשיאת והובלת נשק**, לרבות אביזר לנזק ולתחמושת, לפי סעיף 144(ב) של חוק העונשין, עבירה שעונשה עד 10 שנות מאסר, משהחזיק ברכב בו נהג חפץ דמוי רובה סער מסוג M16, שתי מחסניות המתאימות לנשק, אחת מהן טעונה ב-26 כדורים, והאחרת ב-27 כדורים, וכמו-כן שתי מחסניות מתאימות לאקדח, שלושה כדורים, ומכלול המתאימים לנשק.

בית-המשפט המחוזי דן את אבו מנסור ל-18 חודשי מאסר בפועל ואילו בית-המשפט העליון קיבל את הערעור בחלקו והעמיד את תקופת המאסר בפועל על 12 חודשים.

למותר לציין, שהעבירה של נשיאה והובלת נשק בה הורשע המערער מס' 1 בעניין **אבו מנסור** עולה בחומרתה על העבירה של החזקת נשק בה הורשע המשיב בענייננו (מבלי להמעיט חלילה בחומרת העבירה של החזקת נשק).

י"ח. ב-ע"פ 3271/19 **מדינת ישראל נ' אבו עאמר** (31.10.19) נדון הנאשם בבית המשפט המחוזי לשישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לאחר שהורשע בעבירה של **נשיאה והובלת נשק** בכך שיצא מביתו כשהוא נושא עמו אקדח FN, מחסנית וכדורים.

בהתחשב בגילו הצעיר (19) והמלצת שירות המבחן נדון לשישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ערעור המדינה לבית המשפט העליון התקבל במובן זה שנגזר על המשיב (שם) לרצות את ששת חודשי המאסר מאחורי סורג ובריח. שוב נזכיר, שהעבירה של נשיאת נשק והובלת נשק עולה בחומרתה על העבירה בה הורשע המשיב בענייננו: החזקת נשק.

י"ט. עוד אנו מפנים ל-ע"פ 2826/19 **מוחמד מרעאנה נ' מדינת ישראל** (11.7.19) כשבאותו מקרה הורשע הנאשם בבית המשפט המחוזי בעבירה של החזקת נשק שלא כדין, משנמצא שהטמין בחדרו תיק שקיבל מגיסו ובו אקדח חצי אוטומטי, עטוף בגרביים, כשאלה עטופים בנייר כסף ובתוך האקדח מחסנית ריקה מכדורים.

בית-המשפט המחוזי גזר על הנאשם באותו מקרה 10 חודשי מאסר בפועל ואילו בית המשפט העליון מצא לנכון להקל עם הנאשם בנסיבות המקרה ובהינתן תסקיר שירות המבחן העמיד את העונש על 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

כ. ב-ע"פ 5004/17 **מדינת ישראל נ' אלעטאונה** (20.11.17) הוטלו על המשיב (שם) שישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לאחר שהורשע באחזקת רובה M-16 ושני אקדחים חצי אוטומטיים. ערעור המדינה התקבל ועל המשיב (שם) הוטלו 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

כ"א. מהתא להכא:

נוכחנו לדעת, שיש לבחון את נסיבותיו של כל מקרה כשהוא עומד בפני עצמו, וכן בשים לב לנסיבותיו של מבצע העבירה.

במקרה נשוא הדין שבפנינו הנסיבות של החזקת נשק מסוג רובה סער קלצ'ניקוב, שלוש מחסניות ו-65 כדורים, כשכל אלה מוסתרים באופן שתואר בכתב-האישום, הן חמורות.

מנגד, הביא בית-משפט קמא בחשבון את גילו הצעיר של המשיב (23), העדר הרשעות קודמות, ונטילת אחריות מלאה על מעשיו, והסתפק בענישה של 10 חודשי מאסר בפועל.

תמימי דעים אנו עם ב"כ המדינה, שענישה זו נוטה לקולא ויכול וימי מחברי הרכב זה, אילו דן בעניין בערכאה הדיונית, היה מטיל על המשיב ענישה חמורה במידה מסוימת מזו שהטיל בית-משפט קמא, ואולם, אין די בכך בלבד על-מנת להצדיק התערבות בגזר-דינו של בית-משפט קמא הואיל והתערבות ערכאת הערעור תבוא רק :

"מקום שבו העונש חורג באופן קיצוני ממדיניות הענישה הנוהגת...." (דברי כב' הנשיאה א. חיות ב-ע"פ 6539/17 **אבו תנהא נ' מדינת ישראל**, בפסקה 6 (15.3.18), ובנוסף עיינו:

עפ"ג (מחוזי חיפה) **מדינת ישראל נ' גנאים** (2.1.20).

כ"ב. על-יסוד כל האמור לעיל, הגענו לכלל מסקנה שדין הערעור להידחות, וכך אנו מחליטים.

למזכירות:

יש להמציא בהקדם את העתק פסק הדין אל:

(1) באת כוח המערערת: עו"ד גב' שרון איל, פרקליטות מחוז חיפה (פלילי).

(2) ב"כ המשיב : עו"ד עאדל בויראת, אום אל פחם.

(3) למשיב באמצעות שב"ס (מחלקת האסיר).

ניתן היום: כ"ג אדר תש"ף, 19 מרץ 2020, בהעדר הצדדים לבקשתם ובהסכמתם.

א' אלון, שופטת

ע' ורבנר, שופטת

י' גריל, שופט עמית
[אב"ד]